

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Quintum incidens ca. lxxvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

bi oblaturū. Et vībem pīmā etiā honorandam decreuit, vocās eā bethel, id est, domū dīi, vīlīm iosephū hostiā dīi. Prīus em̄ iebō a iebuseis, qui eā cōdiderāt vocabāt. Post lusa, id ē, nup̄ vel amygdal?, q̄ cū pīmo ibi fundamēta iacerēt, radix amygdalina inuenīta est. Uel forte copia hui⁹ generis arborū ibi est.

De duabus vīoribus Jacob
Caplin, LXXXIII.

Rocedensq; in

p mesopotamia longo tpe quenīt i aram, et venit ad putēum in agro opertū lapide grandi, iuxta quē tres greges accubabant. Lūq; dīxīst et pastorib; ut adaq; rent greges, et ad pastū r̄ducerēt accepit moris ibi est, nō amouerū lapidē donec omnes greges quenīrent, nec licere greges pīculatū adaquare. Lūq; cuncta percontareū dī labā, valet iquūt pastores. Et ecce rachel filia ei⁹ cū gregē suo venit. Quē cū aduenīsse amo uit iacob lapidē ab ore putēi. Patet q̄ nō solus iuit iacob, et adaquauit gregē eius, et indicans se consobrinū ei⁹, oscularū est ea. Que nūciavit hoc patri. Qui ocurrēs dūrit Jacob in domū suā, et audita causa fuge, dīxit ei. Qs meū et caro mea es, et ideo secure latebis apud me. Tādē curā gregis cū habe re decreuit. Post mensem vero Jacob dedit optionē mercedis p fructu pastorali. Habe bat aut̄ laban filias duas, līam, līppis oculū et rachel venusto aspectu. Quā diligens Jacob ait. Seruitam tibi septē annis, p rachel. Seruitū ḡ, p rachel septē annis, et videbat ei pauci dies p amoris magnitudine. Hec dīctū est parui, quia desiderāt animo ipa velocitas tarda est, sed dīctū est pauci, quia videbas cī rem tam amabilē paucis emissē. Longo em̄ plurib; ānis seruiūsse, p ea priusq; ea careret. Uel dies vocal laborē diez, q̄ vīdebas ei parvus q̄ laborē leuigabat amor. Cōpletō septimo anno fecit laban nuptias, genero suo. Uel pere aūt facto subintroduxit līam, dās filie ancillā noīe zelpham. Jacob vero ut dicit Iosephus p ebrietate et nocte lie pīmītū die facto apud laban de iniustiā querebas. Qui dāndā necessitate veniāt postulauit moris ibi cē assērēs, maiores ante tradi ad nuptias. Post allos autē septem annos se datūz ei rachel laudauit, causaz, p

telati tpls. dīces se nō libēter fillā ad chana neos missuz, cū etiā dī sorore penitentia age ret q̄ eā illuc dī rexisset. Hieronym⁹ vero dīcit errasse illos qui dīterū post septē annos alios rachel Jacob traditā, sed post septē dīes pīmītūz, quos q̄si prūrbare: sup̄inducta alia sponsa fas nō erat. Quib; finītis Jacob optat⁹ potū nup̄tūs, amorē sequētis prior pītulit, seruēs p rachel alīs septē annis.

De quatuor filiis lle, et de filiis ancillaz
Caplin, LXXXV.

Dominus ante

d aperuit vulnā lle sorore sterili da ta ut amore viri fecunditatē seq̄ ret. Que peperit filiū, et ait. Vidi dīs humilitatē meā, et vīlītate erga virū meū, et lōo vīcauit filiū ruben, et vīlītō filiū Rursum pēperit filiū alīi et ait. Audīst me dīs haberi tremptū, et ideo dīct⁹ est symeon, et audītō. Pēpit aut̄ tertū et ait. Copulabitur mihi vir meus, quia addidī ei filios, et ob hoc dīct⁹ ē leui, et addītō vel firmator societas fm̄ Jose phum. Peperit q̄z quartū et ait. Nō dīo cōfitebor dīo, et ob hoc dīct⁹ est iudas, et pīfīlio. Lessauitq; parere. Proinderachel inūlī dī sorori, et ait ad Jacob. Da mihi liberōs alioquin moriar. Qui ait. Hūquid ego sus de. Et illa. Si nō de me saltē de ancilla mea. Et dedit ei balā in cōiugū: non in uxore, sed vt ei iūgeret. Peplū balā filiū, et dīxit rachel. Judicauit me dīs, et equauit me sorori, et ob hoc dīct⁹ est puer dan, et iudiciū. Peperit et alīum, et ait rachel. Cōparata sum, sorori et in ualū, et ob hoc dīct⁹ est puer neptalim, et cōparatio vel dīlatiō. Lia quoq; tradidit viro zelphā que peperit filium. Et ait lia, felicitas. Et dīct⁹ est puer gad, id est, felicitas. Peperitq; etiā et alīum. Et ait lia, Beata me dīct̄ omnes mulieres, et dīct⁹ est puer aser, id ē beatus.

Quintū incidentis Caplin, LXXXVI.

Is tēporibus

b factū ē dīlūnū pīculare i achaia sīb oīige regē, q̄ vībē q̄ vocas bāt acta inouās cīlēusim noīauit. Tūc etiā apud lacū trīconīdēvirgo apparuit, quā greci minēra dīterūt. Hec plures artes adiue nit, maxīe lanificū. Eadē dīcta est pallas, a pallane insula thracie i qua nutrita est, vel a

d

Historia

pallante glāte quē interfecit Tradid aut̄ cū p̄ dñmū illud insule ciclades longo tpe ob umbrate fūllent, aquis rarefcentibz p̄ma in ter eos delos sole illuminata est, et ideo delos dicta, qd̄ sonat manifestū

De reliquis filijs lie et ortu ioseph.

Capit. LXXXVII.

Vben tempore

messis triticea s. v̄l̄ sā collectis hor deis Vl̄ forte tres collectōes a me sedo, i. colligēdo messes dicūt, messis pomo rū q̄ p̄ma, messis triticea q̄ sc̄da, messis vide mia, q̄ tertia. Hoc inq̄ tpe ab agro regress⁹ rubē, tulit mādragoras et dedit mīsiue. Lutus esū desiderās rachel dixit lie. Da mībi o mādragoris filij tul. Opināt ei qdā h̄ gen⁹ pomii i elca sumptū sterilibz fecit atorē para re, qd̄ augustin⁹ falsū eē dicit. Cū em̄ mādra gozā vidilset, occasiōe h̄ lectionis naturā ei⁹ oēm et vīm diligēter asserit se pscrutatū, et nī bil tale repuisse i ea. Et ait lia Pax ne tibi videt q̄ abstuleris mīhi virū mēu, nīi et mans dragoras simul tulens. Rachel foroito trā mitigās alt. Dormiat hac nocte tecū p̄ man dragoris filij, et occurrit illa iacob redētū d̄ agro q̄ eū mercede p̄dūxisset significās. Et dcepit nocte illa et pepit q̄ntū filiū, et ait Dē dedit mīhi mercedē, q̄r̄ dedi acillā vīro meo, et iō vocavit puer sāchar, qd̄ sonat merces. Sāchar eī merces. Pro eo etiā sic vocauit eū q̄r̄ mādragoris emerat vīri introitū Rursus illa p̄cepit iextū filiū, et pepit et ait, Dicūm habitabit marit⁹ me⁹ q̄r̄ genuit eī sex liberos et ob h̄ vocauit puer zabilō, i. habītaculuz In libro m̄ noīm hebreoz, violēter flux⁹ no cr̄is interprat⁹ Post quē p̄git filiā noīe dinā Recordat⁹ est aut̄ dñs rachelis, et apuit vul nā ei⁹ que p̄git filiū dices. Addat mīhi dñs filium alterū. Et ob hoc dcl⁹ est puer ioseph id est augmentum.

De diuersicoloribz vīrgis et fetibz,

Ca. LXXXVIII

Initis ergo an

f̄nis, viiiij, seruitij p̄xcoribz, iacob dīxit locero suo. Da mīhi vīores et liberos meos, vt reuertar ad terrā mēā. Et ait labā Inuentā grāz in aspectu tuo, vt adhuc fūias mīhi, vīj, ānis, et ostīrue mercedē quādem tibū. Scio cīm q̄r̄ p̄pter te bñdicist mīhi

de⁹. Et ait iacob Justū est vt aliq̄n̄ p̄sdeā domūl mec. Si feceris qd̄ postulo, adhuc p̄ sc̄a pecora tua. Sepa greges varlos et spars so vellere, et trade i māu filioz tuoz, vñcoloribz variū natū fuerit sit merces mea et qd̄ vñiulco loribz tñu respōdebit qm̄bi cras iusticia mea id ēi futuro, qd̄. Tccū facit natura, vt alba et alb, mīg ex nigr̄ nascat̄, mēcū iusticia mīa dū de⁹ p̄ labore meo qd̄ iustū sibi vñbīs red det mīhi h̄ naturā. Gratū h̄ habuerat labā, et separauit oēs diuersicoloribz, et dedit filijs suis in custodiā. Unicolores tradidit iacob, et sepa uit iter trū dīez inter iacob et filios suos, ne q̄s ex vicinitate pecor̄ nasceref̄ dol⁹. Eccl̄ planū h̄ dictū ē, nīl q̄ in textu legit̄, q̄ laban vñcolorē gregē tradidit in manu filioz suorū, si iacob, qd̄ vñdet̄ h̄riū eī qd̄ dictū? P̄d̄ dictū tradidisse i manu filioz suorū, i nepo tū suorū filioz, si iacob, q̄ sub p̄re op̄tiones erat. Vl̄ p̄ anticipationē dictū est, i. vñcolorē gregē p̄ natū sub custodiā iacob dedit filijs suis cū diuersicolore p̄r̄ dato Hierony mu⁹ q̄z dicit, vñcz ad tpe suū locū hūc p̄fūlū fuisse Jacob aut̄ nouā nature strophā, i. con uersionē p̄metat⁹, h̄ naturā arte naturali p̄gnauit. Tullit eī vīgas vīrīdea populeas, q̄s līx, stiraceas vocat̄ et amygdalias et platani nas q̄s p̄ loca discorticās variū vīgas fec̄ colore. Forte tres erat canales et tres vīgas tan tū eiusdē lōgūndis cū canalibz tulit, cuiq̄ canali suā vīrgā iponēs. Forte plures erat i canalibz vīge. Observabat̄ ḡ iacob t̄ps in q̄ pecora ascēdebant̄, et in feruore dīcti cū ad portā dū auida p̄geret̄ i ipsa anūditate potādi facie bat ones et capras ascēdi, vt tales set̄ p̄cipit qles ilibas arietū et bircorū sup se ascēdētūz in aq̄p speclo videbat̄. Et vīḡ em̄ ibi posuit vari⁹ erat vībraz color. He aut̄ oēs fel̄ dīversicolores fieret et dēphēderef̄ dol⁹, sīc tēs perauit iacob. P̄tio tpe cū ascēdebant̄ ones, q̄r̄ verni fel̄ meliores sūt ponebat̄ vīgas vt i cōspectu eaz p̄cipent̄. In serotina em̄ admīsura, i. i ea q̄ siebat in extremitate veris, dete riores sūt fel̄, q̄r̄ i tard⁹ appetētibz costū mīn⁹ vīḡ natura, et iō tūc n̄ apponebat̄ vīgas, et tra q̄ serotina erat facta sunt laban, et p̄m̄ t̄ps iacob. Vl̄ forte serotina admīsura dicta ē in autumno, q̄r̄ natura ouīū meopotamie et italie eadē esse tradit̄, vt bis in anno pariant. Un poeta. Bis grauidē fetu, Qd̄ aut̄ dicit

